

מח:

עין משפט
נר מצוה

פס' א מ"י פ"ו מהל'
עבודת כוכבים הל'
יא סמג' לאין מה עוש"ט
י"ד פ"י קמח פס"ט
פס' ב ג מ"י שס ועין
כ"ח עוש"ט שס
פס"ף י'

פג ד ה מ' שס טושיי
שס פער ט:
פד ו ז מ' פיי מהל'
מעשר שני ונטע
רנני הלכה כ טוש"ע ייד
ס' רלד פער יב:

לעזי רש"י

לייטננט "א. חסה.

רבינו חננאל

[מתוך:] ואי ליכ שם
תאשרה איה שם טורח
אוקינטא בעל קרימה
וכי' שכל צלע שהוא
טורח, אל עיבור תחיה
ואם קבר טאט, מיט
אי אפשר שאין שם
הקריבה ונמצא מוכיל
בהקריבה כנפול אדום
שיקראתו ויכיר ויכיר
פרישנו לפעם שטאט
כמה: היה אשה וז'
גולה את הרביש, מירש
היה נטע חריש בריש
בשחית כנפול אדום
אין בפתח מנדי ויכיר.
דויהת ומסחבת כנפול
שם אדם ומסחבת אדם
שטאטא חריש גולה
אם קבר תחיה טורח
שאין רביש אדמין
שער להאליה, אוקינטא
אין ליכ ריכא אחתי
עובר אחתה ואפליי בר
אם תהא אדם חשוק הלך
אין, ואם איז ריכא
אחתי, אל עיבור אדם
עבר טורח: **דושי'ס**
אין הקבר אסור בהנאה
יעילי מותר לאכיל בו;
דושי'ס זאת אפרת
אין טומא האדם
מחולק, ולא קאן
אלו קבר שגזל את
הריש ועבר תחיה טורח;
[מתוך:] ודעית תחת
האשתי יקרא כימות
השטתא אכל אל כימות
החמה שטתרי'ען אל
האשרה כימות תחת
שחצל טוב לזן ואסור
ותרי'ען י' חסא אל
כימות תחת אל כימות
תנשמת ש'עלום הצל
שם להן, רבי ויט
אומר אף כל יקראת
אמת, הגשמתם מיט

[illegible]

בהמרגיל בבכור דמה שמשבי
ערלה סי' כי עץ בעלמא הוא.

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

לא יֵשֶׁב בְּצִיָּה. וְלֹא דָמִי לָלוֹל שֶׁל הַיּוֹל (מִסְמָר דָּף כ"ו). דִּהַסָּה הַיּוֹל לְמוֹכֵר עֵשׂוֹר אֲבָל אֲשֶׁרֶה עֲשִׂיָּה לָלוֹל א"י *חֲמוּמָה דְּעִבּוּדָה כּוֹכְבִּים שְׁלֵמִים: **א** דִּיאֲבָא דִּירְבָּא אֲחֵרִינָא. מ"י קָזָר מִזֶּה דְּלִי עֵינֵי לְמִמָּר אִפִּי אֲרוּן יוֹמָר אֵם כֵּן אֵין לְדַבֵּר סוֹף: **ו**רְבֵנָן חֲבֵרֵי זֶה וְזֶה אֲרֵב מוֹתֵה. ר' רַבִּיט שְׁמוּלָא וּמִ"מ

אשרי רצון ירקות ציונות החמה דלח
דמי דהכל עם וכל נבייה המהנה
לגדל ולהחליף וכל הקרקע נמי שסוף
של היתר ממני לגדל ולהחליף
אכל לגורם דלל חיישין שבולו אסור
שמותה הנאה שהכל עושה להגין מן
המה אפן הקרקע עושה וליכל נמי
כל אחר דהיתר גורם עומה להגין מן
המהה ונחלת לר הנהלת הלל לאסור
ודמי שפיר לפר שנתפסמה ככרשיי

היה ושל עונות כוכבים יחד שמיים
הועילו לפעם הסרה וקצרה זה חזר
גורם: **התם** דקאלי "איבור".
נ"ס: בקוטרם הלגדה מתכין וזכר
נעלה והיו כעונות כוכבים שנשחברה
מחליה וקשה בה טובא "למ"ד (ועל
א): עונות כוכבים שנשחברה
מחליה אסורה תקשי ואפילו למאן
דברי נמי הא אין מנעל ישראל
עונות כוכבים של עונד כוכבים

ועוד דבש ישראל מני חריר ר' יוסי
מדמיטין ר'אוי (לשיל דר. מד.) מעבל
ומחפלה שחיל של ישראל ועברתי
כוכבים של ישראל אינה בטלה עולמים
לכן נהגה לפרש דקדויל לציבוד דלא
שיחם שיחא לציבוד כדריי לרוח שאין נוסל
י"כ בית ומ"מ חסילי ל"כ הא גוואל
חסיי רנגן: **נוטעין** יחור ש"י
עריה. וקמ"ל דלא גורנין יחור אטו
אנח דביחור לא שייך עריה: ערלה:
ואין נוטעין אגוז ש"י עריה. צ"ל
דביחור נעטע אגוז אנה למחלה

נמי לא פלגי רבנן דאי פלגי ושרו
אס כן לדיבור אמאי ערלה בשמיים
ונטעו אותם ויהיה היואל מהס זה
זה גורס ודוקא לומר דאורייתא
האין ראוי לטעם אלם ודאי דאשכח
פלגי וזא ר' יוסי לאשמעלן שם
ונטעו אף בדריעד כל הדברים ממנו
אסור וכדמפרש טעמא מפני שהוא
רשע דמשמע שכל להשמיטין היכל
דמטע אבזל על ערלה דלפניו
דיעבד אקורס הפירות והא דנקט
אין נטעין אידי דמי רשא נטעין
מנא סופא אין נטעין;
שם

התם דקאזיל לאיבוד מתיר הכא דלא קאזיל לאיבוד אלא
קשיא איפוך ואיבעית אימא לא תיפוך דר' יוסי כד
מרי בריה דרב כהנא ^אמה שמשביח בעור פור
מה שמשביח בנביה פוגם בצל וסבר רבי יוסי
^ב(והתניא) "רבי יוסי אומר 'נוטעין יחור של ער
של ערלה מפני שהוא פרי' ואמר רב יהודה אמר
שאם 'נטע והברך והרכיב מותר ותניא נמי ו

מִלֵּא אִסְרֵי אֵלֶּה מִשּׁוּם גִּזְרֵה דְלִמָּא מִגְבֵּה לִיה כ'ו' דְּקִדְּאוּמִינָא דְבִרְשִׁי
כּוּכְבִּים צִנְעָה דֶּרֶךְ גְּדִלְתָּהּ הִלְכָּן אִסְרוּר הִנָּהּ הוּא זֶה וְזֶה גִּזְרֵה אִסְרוּר
מִעִיבָרָא וְלִעֲוֵלֵה זֶה וְזֶה גִּזְרֵה אִסְרוּר כִּי: דְּרִבְנָן. אֲדִרְבָּנָן לֹא קִשִּׁי אֵל
וְהִכָּה הֵייתָ טַעֲמָא דְּשִׂרָּו דִּלִּיכָּא אִסְרוּר כֻּלָּא דְמָה שֶׁמִּשְׁבָּחֵה אִילָן אֵל
מִגְרִינִין בְּפִסְיוּלֵי מוֹקְדָּשִׁים וְלִפְשִׁטֵּי דֶּרֶךְ הִרְגֵּלֵם כַּעֲשׂוֹת פֶּסַח לֵאמֹר
אִסְרוּר הִרְגִּיל לִפִּי שְׁבוּיִין קְדָשִׁים הוּא שֶׁמִּקְלָנָן הַבָּשָׂר קִשִּׁי לֵן הַתַּסֵּס
הַעֲרֵב בִּיּוֹקֵה הוּא טַפִּי פִּרְקִי לֵהוּ מִעִיבָרָא וְשִׁי דֵּר מִרִּי לִבְרִי
לֵאמֹר נִשְׁכַּר אֵלֶּה הִפִּירִי הִלְכָּן אֲנֹחַ אִסְרוּר הִנָּהּ דִּקָּא מִתְּהִי
שֶׁל עֲרֵבָה מִתְּהִי. אֲלֵנָּה יֵן גְּדֵל הִזְלִין וְטַעֲמֵי פִּירֹת הוּא לֵב

ח בעזר מוגם בבשר, ואכתי סבר ר' יוסי זה זה גורם אסור, והתני' ר' יוסי אימר נטעין יחור של ואין נטעין אנוח של ערלה מפני שהוא פרי, ואין מרכיבין בכפניות של ערלה, ואמר רב יהודה

בן משה בנסהדרין דף מז ע"ב דכ"ו דלא פיעבו שמה. (ב) חסר כאן וז"ל ומשנינן הסם דקאזיל לאיבוד מה

מתנ"י לא יבד בצייל. האי כל לאו תחת טף האילין הוא דאס
 כן לא (ה) מתני ליה ואס יבד טביר דהא קמיי סיפא לא יעבור
 תחתיה ואס עבר טעמא אלא מן האילין והלאה הלכך לאו אהל הוא
 ששכחתה במזרח או במערב אז כלל אס על ארוך וכשהוא
 עומדת תחתיה דאס דהיינו אילין כל דבר

כל אלה תחזיו: **תחזיו** (3) נזק
האילן שהאילן עליו האילן: **ואם עבר**
עמל כדמפרש בגמרא: **היה גזול**
אם הרבים [1] תחזיו נוסף היות לרשות
הרבים: **ועבר** תחזיו **עבור** דקל
* טומאה דרכן היא וקרא דמייסין
בגמרא אסמכתא צעלמח היא (ובי-
נמי אמר' צפ' ר' ישמעאל [2] לקמן 33):
דקל טומאה דרכן היא ויבא דגזולת
אם הרבים לא גזול רבנן: **גמ' פשיטא**.

לנא יאזב צנילע דהא קא מיטשט
 מערנדע סכיצעס: **ללל צינלע**. [דא שחרית
 וערצט (א) שאל ארויף ללל דער מאלד
 וכל זמן שלא עברת מדת אורח הלל
 את מדת גובה קומת האילן הלל עב
 וסופך ממאן ואילן הלל דק וקולס
 והאיך כל גלו ואכסטרך לאשמועינן
 דאפילו כלל צינלע לנא יאזב: **מכלל**
דכלל קומסה אס יאזב עמא. דחמיה.
 והלא אינו מן האילן הוא ולא חתם

טוֹר: לֹא בָּלָל קוֹמָתָה נִמֵּי אֶם יֵשׁ
עֶסֶר, וּבִלְבָד שָׁלָה יֵשׁ מִמֶּנּוּ חֲתֻמָּה
וְאֶשְׁמֹר יִשְׂרָאֵל נֶקֶט לֹא צִיָּה דִקְמִי לֵאמֹר
יֵשׁ לִכְתֹּחָהּ וְאֶשְׁמִיעִין דְּאִפְּסִיו בָּלָל
צִיָּה לֹא יֵשׁ אֲבָל כִּסְפָּא יֵשׁ טוֹר
אִפְּסִיו אֲבָל קוֹמָתָה קָא: מַכְלֵל דְּבָלָל
צִיָּה לִכְתֹּחָהּ יֵשׁ. כְּתֻמָּה: יִשְׂרָאֵל
דְּאֻקָּמָה מִתְּנִי אֲבָל קוֹמָתָה וְרִשָּׁא
נִמֵּי דִקְמִי לֹא יֵשׁ בָּלָל קוֹמָתָה מַכְלֵל
דְּבָלָל צִיָּה לִכְתֹּחָהּ יֵשׁ וְהָא קָא
מִיחֲתִי: אִם יֵשׁ עֶסֶר, וּבִלְבָד שָׁלָה
יֵהָא חֲתֻמָּה דִּהָא חֲתֻמָּה לְתַמְנִן דְּלֵי

עבר עמאל ויכש יכש: א"ל דליכא
קירובם עבודם **כוכבים**. ונחלא
האילן מחלין על התקבורות ונחלא
עבר. דאי עבר דיעבר או עובר
תחתה: כי מעיה **הסם**. רב ששת
גמי נטורא הוי חז מושכ ויחיה
בעירו אגרה נחלת את הדרים א"ל
כי מעיה **הסם**: **אריסטינו**. משכני
במרכה: **מורג**. ורשין **הסם**
ירקום **כימות הנשים**. שחלינן ג'
הוא קשה להן שמעכ **החמה** מלכא:
הלל לא **כימות החמה**. שחל יפה
לכל. וחורין. לגווא"ל כלע"ל ג'
כימות החמה ולא **כימות הנשים**.

רבי יוסי לא קשיא
אלא דרבנן אדרבנן
נין דרבנן דכדאמר רב
בבשר הכא נמי
זהו זה גורם אסור
ה ואין נוטעין אנה
רב מודה רבי יוסי
כי מודה רבי יוסי
שאם

רָקִין (דף מ"ב): **הָכָא לֹא אוּלַּי לְכֹחֵהּ**: שהי' דרכה בכך ואין עובדים **אִיפֹד**: כולה ממתי' ולא חשני דרבי יוסי אדרבי יוסי דרשנין. והו' נמי אזי וזה גורס אקור פבריה לכו דאמרינן חף היא נעשית וכל היקרות בעליה פוגם בלל: **וְהָאֵלֶּיךָ** (באמרתה) **חָפִי** גבי חף. וחס בעל פיה מומין שפגמו ודשנן לזכרו ואכ"פ שהעור ממנה ביקור אמאי הא פסידא דהקדש הוא דאי הוה שריח ליה להרגיל ולמכור פסידא דמה שמשיח דמיה העור פוגם דמיה השער: **עֲרֵלָה** מיניה שריח ונעשה אילן: **יִסּוּר**: טוף: **שָׁטֵם** ונעמי. אחאב נגזר פסידא בנזכרא לחאב לאסור וקדשה דהיתר וטעמי מומיה:

והבשר. מה שמשחקר דמי העור פונס בדמי הבשר ואין כאן ריות, לפי שמשחירה לחמץ יפה לימכר (תחורה כד.).

הכל יחד.

מסורת הש"ס

חולין יג: לשלל לבג
[נכרות יט. ושיג]
[לשלל מבג] (ד) לשלל מבג
יג: (ה) נכרות לבג
[מורה כד.] (ו) [לשלל והתקן]
פרשה ס"ח מ"ט, (ח) [ועי'
ס' פסחים כו. ד"ה שאני
וכו']

נורה אור השלם

- וַיִּצְמְדוּ לְכַעַל פְּעוֹר
אֲכָלוּ וּבְנוּי מִתִּים:
תְּהִלִּים קו כח
וְלֹא יִדְבַק בִּידֶךָ
אֲמָרָה מִן הַחֶרֶם לִמְעַן
אֲבֹיָיִךְ מִתְּרוֹן אִפּוֹ וְנָתַן
רִמְזִים וְרִמְזֵי
יִדְבַק בְּאֶשֶׁר נִשְׁבַּע
אֲבֹתֶיךָ: דְּבָרִים יג יח

ליזן הש"ס

ש"י ר"ח ועבר וכו'
מאה דרבנן היא. עין
לן יג ע"כ חוס' ד"ה
קדומה: חוס' ד"ה לא
חוסרא דעבודת
כבים שאני. עין לעיל
יג ע"כ חוס' ד"ה אלה
יג חוס' ד"ה חוס' ד"ה
אמר:

הגהות הב"ח

(י) רש"י ד"ה לא יסב
(ז) דלכ"ל לא הוה ממני
ס' יסב: (ח) ר"ה מחמיה
חת ט"ף האין: (ג) ד"ה
לא יסב: (ד) הצל ארז:
ר"ה ודבר מ"ה
מכורות נ"י בעל"ז
ומין שנספד ושחון
נרבו לין מרגליו וכן
נמחו ואפ"פ שהער
הו' וקראי לן:
הו' ד"ה ורענ וס'
נא לגדל ולהלחץ ודמ'
פיר לפרה שנתפטה
ו' זה הו' גורס אבל
נא דלל חשין וס' כל
הו' דלל לחומר הסד':

הגהות הגר"א

[illegible]

מוסף רש"י

הנביא
על הירקות והס
נחמא בעל הירק
מנ מן האשירה, נביא
הענין העשרין מן
דילן כימות הנשמים
עיד (ג.כ.א.) שוחק חוררה
המולא ענדת
ככים של חמכת (לעיל)
שלא יכשל זה ישראל
הטעם ממנו (לעיל ג.כ.א.)
שמשכיב בעור

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones